

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด พุทธศักราช 2541 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คณะผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ของสตัฟเฟิลบีมเป็นแนวทางการประเมิน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร รวมทั้งสิ้น 181 คน ซึ่งประกอบด้วย

1. นักศึกษาคณะกายภาพบำบัด สาขาวิชากายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 63 คน
2. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด ที่เริ่มปฏิบัติการสอนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 จำนวน 12 คน
3. บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด ที่สำเร็จปีการศึกษา 2544 จำนวน 53 คน
4. ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 53 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากขนาดประชากรทั้งหมดมีขนาดไม่มากนัก จึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาคณะกายภาพบำบัด สาขาวิชากายภาพบำบัด ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 63 คน

2. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด ที่เริ่มปฏิบัติการสอนที่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 จำนวน 12 คน
3. บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด พุทธศักราช 2541 และสำเร็จในปีการศึกษา 2544 จำนวน 53 คน
4. ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 53 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับทำการวิจัย โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด พุทธศักราช 2541 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยได้เสนอเครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยการศึกษาข้อมูลขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด โดยใช้แนวคำถามจากแบบสอบถามของ สุทัศนีย์ สุขประเสริฐ (2544) วราภรณ์ ตราชู (2542) และ ชูจิตร รินทะวงศ์ (2541) หลังจากนั้นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินหลักสูตรตรวจสอบและแก้ไขก่อนนำมาใช้

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด พุทธศักราช 2541 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามความเห็นของผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด พุทธศักราช 2541 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามครอบคลุมการประเมินทั้ง 4 ด้าน โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สร้างตามแนวของไลเคิร์ต (Likert) และทำการประเมินประเด็นต่อไปนี้

1. บริบท ได้แก่ การสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. ปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ การสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน และจำนวนผู้ปวย
3. กระบวนการ ได้แก่ การสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน การวัด และการประเมินผล และการบริหารหลักสูตร
4. ผลผลิต ได้แก่ การสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพของบัณฑิต เพื่อดูความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการ ตลอดจนข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นทั่วไปซึ่งอยู่ในตอนท้ายของแบบสอบถาม ตอนที่ 2

การกำหนดค่าลำดับความสำคัญของตัวเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ คณะผู้วิจัย กำหนดค่าลำดับความสำคัญตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด หรือเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก หรือเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง หรือเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย หรือเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด หรือเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น คณะผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์

ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00

หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุดหรือ
เหมาะสมใน ระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50

หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากหรือเหมาะสมใน
ระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50	หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลางหรือ เหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50	หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยหรือเหมาะสม ใน ระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50	หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุดหรือ เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตต่อคณบดีและผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตเพื่อขอความ
อนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
2. นำแบบวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร และแบบสอบถาม พร้อมหนังสือแนะนำตัวจาก
คณะกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ไปดำเนินการส่งให้
อาจารย์ในคณะกายภาพบำบัด สำหรับนักศึกษา บัณฑิตกายภาพบำบัด และผู้
บังคับบัญชาของบัณฑิตกายภาพบำบัด ผู้ช่วยวิจัยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์
พร้อมทั้งแนบซองติดดวงตราไปรษณียากรเจ้าหน้าที่ของถึงผู้วิจัยเพื่อส่งกลับคืน โดยผู้
ช่วยวิจัยช่วยรวบรวมเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมา
ทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่
กำหนด
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ไปวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส
ที เอส 10 (Statistical Package for Social Science Version X) ในการหาค่า
เฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแต่ละข้อคำถามและทดสอบ
ระดับความเหมาะสมเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.50 โดยใช้ใน
การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 3 ที่เป็นคำถามปลายเปิด จะ
นำมาตรวจสอบจัดกลุ่มของคำตอบ และเสนอผลวิเคราะห์เชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (Ferguson, 1981)
2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson, 1981)
3. หาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test

